

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 216.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939016352/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

ke længer Tale da han kom tilbage – derimod forlovede han sig kort efter med sin Cousine, den smukkeste Pige i Kjøbenhavn, som alle Herrerne misundte ham i samme Grad som alle Damerne misundte hende.

Men hvor seirrig end Døden kan være i sin Kamp mod Livet, opnaaer den dog aldrig den Triumph, at et Menneskehjerte der engang har levet og elsket bliver saa steendødt at intet Indtryk kan bringe dets brustne Strenge til at klinge. Nei, der gives Øieblikke da Liget vender sig i Graven af Rædsel over sit forspildte Liv! Det var en saadan Bevægelse, der foregik i Johannes Sjel ved Tyras Grav. Endnu engang hævede denne elskede Skikkelse sig seirende i hans Erindring, og ved dens Side Gjenfærdet af ham selv, som han engang havde været fuld af Ungdomsmod og Begeistring – og foran dem begge – Livet! Det var Sandhed! vidnede en Stemme fra Graven, og Johannes tænkte ikke i dette Øieblik paa at gjendrive den. Han havde med Glæde givet Resten af sit Liv, for at drømme sin Ungdomsdrøm om igjen! – Men Virkeligheden slipper ikke sit Bytte! »Til Graven skulle alle de Døde« – ogsaa de Syner som denne Nat havde henrevet Johannes. Hans Sindsbevægelse lagde sig efterhaanden, Fornuften gjenvandt sit Herredømme over Indbildningskraften – og i denne fortabte Menneskesjæl, dette forraadte Guds Huus, var intet tilbage undtagen Dødens Braad og Gravens Seier.